

Posudek vedoucího práce

Bakalářská práce: Aristotelův a Kantův přístup k etickým otázkám

Autorka: Andrea Novotná

Obor: Filozofie a společenské vědy

Oponent: doc. Mgr. Jaroslav Daneš, Ph.D.

Autorka se prací ujala ryze filosofického úkolu: vyložit Aristotelovu a Kantovu etiku a vyzdvihnout rozdíly, eventuálně shody v obou přístupech. Od počátku přistupuje k Aristotelovi a Kantovi dle mého názoru trochu paradoxně – domnívá se, že výběr dobrého života je víceméně subjektivní záležitostí spočívající na naší představě o štěstí a hodnotách ovlivněných prostředím, ačkoliv se chystá komparovat autory, kteří usilují o etiku přinejmenším částečně nadčasovou, respektive u Kanta zcela objektivní.

Práce má charakter oddělené interpretace etiky obou autorů a na závěr jejich poměrně krátké srovnání. U obou autorů najdeme stejné schéma výkladu. Začíná tím, jak byl myslitel ovlivněn svou dobou a jak viděl člověka. Od toho se pak odvíjí, jakou roli má rozum a štěstí, jak souvisí s dobrým životem a jak má člověk dobrý život uskutečňovat.

Část věnovaná Aristotelovi je zdařilejší, snad proto, že Aristotelés je pro autorku lépe pochopitelný. V části týkající se Kanta se nachází obraty s Kantovou terminologií. Používá k tomu ne zcela zdařile jeho vlastní slovník, takže text se nestává srozumitelnějším, než je vlastní text Kantův. Není zcela jasné, zda autorka jen nevládne dobře schopností dané téma vysvětlit jinými slovy, či úplně nerozumí. Přikláním se k první možnosti. Celou práci trochu poznamenává ne zcela obratný výklad. Jinými slovy, práci by bylo možné napsat poutavějším jazykem.

Samotné srovnání obou autorů je trochu slabší. Autorka jim neklade otázky, nepátrá, proč dospěli k takovému závěru, spíše popisuje, jak pojmají rozum, štěstí...

Na druhé straně je třeba ocenit, že výkladu obou autorů prakticky nic nechybí, ani nenacházím žádné závažné interpretační chyby. Uvedené nedostatky mohou být připsány i tomu, že autorka zvolila na bakalářskou práci obtížné filosofické téma.

Literaturu považuji za dostatečnou, přihlédneme-li k náročnosti primární literatury. Výhrady jsem měla k použití literatury z komunistické éry (Drobnickij). Autorka byla na ideologicky ovlivněný zdroj upozorněna a použila jej jen v případech, kde nejde o ideologickou interpretaci (s.55). V tomto konkrétním případě jde ale o nesprávný odkaz (211) – mělo být uvedeno „citováno u:“

K obhajobě doporučuji otázku: V jakém smyslu používá Kant obraty „nutnost subjektivní/objektivní povahy“?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: C

Mgr. Marie Hrdá, Ph.D.

V Kostelci nad Orlicí 23.8.2016